

பரந்து விரிந்த எல்லையற்ற பரமும் வட்டவெளியான வானத்தில் ஒரு சூரிய குடும்பம் அந்தரத்தில் மிதந்து குதிகலமாகப் பறந்து திரிந்த வண்ணமுள்ளது. ஆங்கே சூரியன், நிலாக்கள், விண்மீன்கள், ஒன்பது கோள்களாகிய புதன், சூக்கிரன், பூமி, சவ்வாய், வியாழன், சனி, விண்மம் (Uranus – யுறனெஸ்), சணேம்மம் (Neptune – நபெட்டியன்), சணோகம் (Pluto – புளூடோ) ஆகியவை அந்தரத்தில் ஓவ்வொன்றின் ஈரப்பகுதி சக்தியால் மிதந்த வண்ணமும், சூழன்ற வண்ணமும் உள்ளன. இதில் சூரியன் சூமார் 460 கோடி (460,00,00,000) ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றினான் என்றும், பூமி சூமார் 457 கோடி (457,00,00,000) ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றினாள் என்றும், பூமிநிலா சூமார் 453 கோடி (453,00,00,000) ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றினாள் என்றும் அறிவியல்கூறுகின்றது. மறேக்கூறிய ஒன்பது கோள்களில் பூமிக் கோளில் மாத் திரம்தான் உயிரினங்கள் வாழ முடியும். பூமிக் கோளில் சூமார் 400 கோடி (400,00,00,000) ஆண்டளவில் ஒரு கலத்தகைக் கொண்ட உயிரினமான அணுத்திரணம்மம் (Molecule) முதன்முதலாகத் தோன்றி உயிர் மலர்ச்சி (Evolution of Life) முறையை ஆரம்பித்தது. இதையடுத்துப் பூல், பூண்டு, சபெடி, கொடி, தாவரம், மரம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவை, விலங்கு ஆகிய ஓரறிவிலிருந்து ஐயறிவுவரையான உயிரினங்கள் தோன்றியபின், அவற்றின் உச்சமாக ஆற்றிவாபடதைத் தமனித இனமான ஆண், பெண் ஆகிய இருவரும் இரண்டு இலட்சம் (2,00,000) ஆண்டளவிற்தோன்றி, பூமியில் பல மில்லியன்க்கும் மறேபட்ட உயிரினங்களுடன் இற்றவைரை தமது ஆட்சியைப் பூமியில் நிலைநிறுத்தி வருகின்றனர்.

ஆண், பெண்ணைப் பார்த்து அவள் அழகில் மயங்கி நின்றான். பெண், ஆணைப் பார்த்து அவன் திருவூராவில் மருண்டு நின்றாள். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நாடி வந்து, ஈர்த்து நின்றும், அன்பு மழை சொரிந்து, வாழ்வியலில் இறங்கி, தம் இன விருத்தியைப் பெருக்கி, உலகை உய்வடையச் செய்து ஆனந்தப்படுவார்.

இயற்கையிலேயே ஆண்களை விஞ்சிய அழகுபடதைத் தோர்பெண்களாவார். பெண்ணின் பாதாதிசேமம் வரையான பாதம், கால் விரல், கால், தொடை, இடும்பு, உடல், கை, கைவிரல், தோள், கழுத்து, நாடி, வாய், உதடு, கண், மக்கூ, சபெடி, கண்மம், நறெறி, தலை, கபந்தல் ஆகிய ஓவ்வொரு உறுப்புகளையும் தொடர்ச்சுசென்று பாவிசதைத் பெருமகைக் குரிய பூலவர் குழாம் சங்க இலக்கியங்களில் நிரம்பி வழிகின்றனர். இவர்களால் பெண்கள்

மலேமும் பரொமயைடகைகின்றனர்.

இனி, சங்க இலக்கியங்களில் பண்ணைக் கருத்தற பரொமை பசேமும் பாங்கினைப் பார்ப்பதுதான் இக் கட்டுரையின் நோக்காகும்.

ஆண்கள் தமது தலமையினை எமாக வளரவிடாது இடக்கிடவை வட்பித்தணித்துக் கொள்வர். ஆனால் பணைகள் அதிலும் தமிழ்ப்பணைகள் தம்கருத்தலை வட்பித்தாது நீ எமாக வளர்த்து வருவர். இதற்காக அவர்கள் இயற்கையான பச்சிலைகளையும் பாவித்துச் சிரமப்பட்டுத் தம்கருத்தலை வளர்த்து அகிற்புகதைத் தப்பமும் காட்டித் தயமசையதிடுவர். இன்னும், அவர்கள் தம்கருத்தலைத் தம உயிரினும் மலேமும் மதித்துப் பணிக் காததிடுவர்.

0000000000

எட்டத்துக்கை நூல்களில் ஒன்றான அகநானூற்றில் பண்ணைக் கருத்தற பரொமை கருமும் பாங்கினை ஈண்டுக காண்போம். 'கொடுநுணை ஓதி' (9-11) -வளரைத்த பண்ணைக் கருத்தலை என்றும், 'பிபிக்கை அன்ன பின்னகம்தீண்டி' (9-22) -பிடியானையின் துதிக்கை போன்ற அவள் பின்னலிட்டத்துத் தொங்கும் கருத்தலைத் தீண்டி- என்றும், 'நறும்பல் கருத்தற குறுந்தொடி மடந்தையொடு' (36-11) என்றும், 'நறும்பல் கருத்தற அமையத்து' (39-22) என்றும், 'பல இரூங்கருத்தலை, மலெ இயல் மடந்தை' (43-11) என்றும், 'தனே நறும்பல் கருத்தற கருத்தற கருத்தற' (58-5) என்றும், 'நறும்பல் கருத்தற' (65-18) -மணம் நறும்பல் கருத்தற கருத்தற கருத்தற - என்றும், 'பல இரூங்கருத்தற கருத்தற கருத்தற' (86-16) என்றும், 'தாழ் இரூங்கருத்தற கருத்தற கருத்தற' (87-15) என்றும், 'இரூங்கருத்தற கருத்தற' (92-13) என்றும், 'இரூங்கருத்தற கருத்தற' (94-14), (136-29), (373-10) என்றும், 'சில ஜங்கருத்தற;' (123-6) - சிலவாகிய ஜந்து பகுதியைப் பொருந்திய கருத்தற - என்றும், 'தோள்தாழ்வு இரூங்கருத்தற கருத்தற கருத்தற' (197-10) என்றும், 'சூரிவணர் ஜம்பால் நுணை கழை' (223-12,13) - சூரிதலையும், வளவைகளையும், ஜவகையாக முடித்தலையும், மலெ மையினையும் பொருந்திய கருத்தற - என்றும், 'நறந்தம் நறும்பல் கருத்தற கருத்தற' (266-4) என்றும், 'கோதை இணர், கருத்தற கால, காஞ்சிப் போது அவிழ் நறும்பல் தாது அணிந்த கருத்தற' (296-1,2) என்றும், 'காந்தள நறும்பல் நறும்பல், துணரை ஓதி-கருத்தற' (338-8) என்றும், 'இமையக் கானம் நறும்பல் கருத்தற' (399-2) என்றும் பண்ணைக் கருத்தற அழகு பற்றிக் கடசை சங்க நூலான அகநானூறு பசேுகின்றது.

0000000000

'இரும்பல் கந்தல் மடந்தையர்' (120-17) என்றும், 'ஓலியிருங் கதுப்பின் ஆயிழை' (138-8) என்றும், 'விரை வளர் கந்தல்' (133-4) என்றும், 'ஓலிமென் கந்தல் கமழ்புகை கொள் இத' (146-9) என்றும், 'நய்யொடும் துறந்த மயிரிடுங் கந்தல்' (147-6) என்றும், 'நீர் வார் கந்தல் இரும்புறம் தாழ்' (247-6) என்றும், 'கந்தல் கொய்து, குறுந்தொடி நீக்கி' (250-4) என்றும், 'மனையோள் உளரூம் கந்தல் நோக்கி' (260-3,4) என்றும், 'நறுவிரை துறந்த நாவெண் கந்தல்' (276-1) என்றும், 'கும்ரி மகளிர் கந்தல் புரைய' (301-2) என்றும், 'விளங்கிழை மகளிர் கந்தற் கொண்ட' (302-3) என்றும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான புறநானூறு பணை கந்தற் பெருமை பச்சி நிற்கின்றது.

ஐய்யுடைய கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள்!

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான குறுந்தொகை நூலில் பணை கந்தல் பற்றிக் கற்புபட்டாள் சய்திகளையும் காண்போம். 'அரிவகை கந்தலின்' (2-4) என்றும், 'மெளவல் நாறும் பல்லிருங் கந்தல்' (19-4,5) என்றும், 'நன்னெடுங் கந்தல்' (23-2) என்றும், 'நரந்த நாறும் குவகைஇருங் கந்தல்' (52-3) என்றும், 'இரும்பல் கந்தல் இயலணிகண்டே' (165-5) என்றும், 'இவள் ஓலிமென் கந்தல் லுரியவா நினக்கே' (225-6,7) என்றும், 'மலர் நாறும் நறுமென் கந்தல்' (270-7,8) என்றும், 'குவளை நாறும் குவையிரும் கந்தல்' (300-1) என்றும், 'நெடும்பல் கந்தல் குறுந்தொடி மகளிர்' (384-2) என்றும், 'நீர் வார் கந்தல் ஓரமைகளிர்' (401-2,3) என்றும் குறுந்தொகைப் புலவர் பணை கந்தற் பெருமை பச்சுகின்றனர்.

ஐய்யுடைய கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள்!

'வண்டறற்றுங் கந்தலாள்' (கடவூள் வாழ்த்து-வரி10) என்றும், 'பல்லிரும் கந்தல்' (மூல்கைகலி- 01-41,42) என்றும், 'மாரிவீழ் இரூங்கந்தல்' (பாலகைகலி- 13-4) என்றும், 'நரந்தம் நாறும் இரூங்கந்தல்' (குறிஞ்சிக் கலி- 18-5) என்றும், 'மணம் கமழ் நறுங்கோதை மாரிவீழ் இரூங்கந்தல்' (குறிஞ்சிக் கலி- 24-2) என்றும், 'நீ நாறும் இரூங்கந்தலார் இலசெல்வாய்' (மருதக கலி- 30-1,2) என்றும், 'எம் பல்லிரும் கந்தல்', 'நாறும் கந்தல் பொதுமகளிர்' (மூல்கைகலி- 1-41,42,48) என்றும், 'நெட்டிரூங்கந்தலாய்!' (மூல்கைகலி- 5-57) என்றும், 'சில மழைபோல் தாழ்ந்து இரூண்ட கந்தல்' (நய்தற் கலி- 29-19) என்றும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் கந்தல் அழுகு பச்சுபட்டுவதகை காண்கின்றோம்.

ஐய்யுடைய கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள் பற்றி கருத்துக்கள்!

பதினெண் மறைகணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் 'தோளும் கந்தலும் பல பாராட்டி' (178-1) என்றும், 'மகளிர் நீர் வார கந்தல் உளரும் துறவை!' (186-1,2) என்றும், 'கழிப்பித்த தொடர்ந்த இரும்பல் கந்தல்' (191-2) என்றும், 'கோடீர் எல்வளகைக் கொழும்பல் கந்தல் ஆய்தொடி' (196-1,2) என்றும், 'முகம்புதலை கதுப்பினள்' (197-2) என்றும், 'இரும்பல் கந்தல் திருந்திழை அரிவை' (231-2) என்றும், 'போதார் கந்தல் இயலணி அழங்க' (232-1) என்றும், 'கொடிச்சி கந்தல்' (300-1) என்றும், 'பல்லிருங்கந்தல் மெல்லியலோள்' (308-1) என்றும், 'போதார் கந்தல் முயங்கினள் எம்மே' (417-4) என்றும், 'மல்லலை நாறும் கந்தல்' (446-1) என்றும் பலவாறாகப் பணை கந்தல் மணம் வீசி எம்மைப் பரவசப்படுத்துகிறது.

ஐய்யுடைய அடையாளம்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான நற்றிணை என்ற நூலில் மாதர் கந்தற் பரமனை பசும் பாங்கினையும் காண்போம். 'நன்னடெங் கந்தல் நரையொடு மடிப்பினும்' (10-3) என்றும், 'தமேபாய் மரா அம் கமழும் கந்தல்' (20-3) என்றும், 'வடிக் கொள் கழலை ஆயமோடு ஆடலின்' (23-2) என்றும், 'மாக்கொடி அதிர்ற பவொடு பாதிரித் தத்தகட்டு எதிர்மலர் வயேந்த கந்தல்' (52-1,2) என்றும், 'கண்ணும் தோளும் தண்ணறுங் கதுப்பும்' (84-1) என்றும், 'தனை கமழ ஐம்பால் (கந்தல்) பற்றி' (100-4) என்றும், 'அரிநரகை கந்தற் சமெமுது சவிலியர்' (110-6) என்றும், 'பின்னிருங் கந்தலின் மறையினள்' (113-8) என்றும், 'அரிசில அம் தண் அறல் அன்னஇவள் விரிஒலி கந்தல்' (141-11,12) என்றும், 'ஐம்பால் வகுத்த கந்தல்' (160-6) -ஐம்பகுதியாக வகுத்து முடிக் கப்பற்ற கந்தலகைக் கொண்டவள் - என்றும், 'நாறிரும் கதுப்பினம் காதலி' (250-8) என்றும், 'சுவளைய நாறும் கந்தல்' (262-7) என்றும், 'கலியிறு கலாவத் தன்ன இவள் ஒலிமென் கந்தல்' (265-8,9) என்றும், 'தண்தலகை கமழும் வண்டபடு நாற்றத்து இருள் புரகை கந்தல்' (270-2,3) என்றும், 'புறந்தாழ்வு இருண்ட கந்தல்' (284-1) என்றும், 'ஒலிவரும் தாழிருங் கந்தல்' (295-2) என்றும், 'இரும்போது கமழுங் கந்தல்' (298-11) என்றும், 'தமேறப் பறியாக் கமழ் கந்தலளே' (301-9) என்றும் பலவாறாகப் பணை கந்தல் மணம் வீசி எம்மைப் பரவசப்படுத்துகிறது.

ஐய்யுடைய அடையாளம்

'இருள் வணர் ஒலிவரும் புரி அவிழ் ஐம்பால்' (18-4) - சூரூண்டுவளையத் துறந்து தழைத்த, ஐந்து பிரிவாகப் பின்னிய ஐம்பால் கந்தல் - என்றும், 'கந்தல் விறலியர்!' (18-6) என்றும், 'வண்டபடு ஒலிந்த கந்தல்' (31-23,24) என்றும், 'கவரி முச்சி, கார் விரி கந்தல்' (43-1) என்றும், 'வண்டபடு கந்தல் முடிபுனை மகளிர்' (46-4) என்றும், 'வரி குமிறும் இமிரும் மார்பு பிணி மகளிர், வரிமென் கந்தல் மெல் அணை வதிந்து' (50-18,19) என்றும், 'தமேபாய் கந்தல்' (54-5) என்றும், 'சாய் அறல் கடுக்கும் தாழ் இருங் கந்தல்' (74-3) என்றும், 'தன் நிறம் கரந்த வண்டபடு கதுப்பின்' (81-27)

என்றும், 'தண்ணெத தகரம் நீ விய துவராக் கந்தல்' (89-15,16) என்றும்
எட்டுத்தொகைநூல்களில் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்தில் பணை கந்தல் பற்றிப் பரவலாகப்
பேசப்படும் பாங்கு இவையாகும்.

00000000

எட்டுத்தொகைநூல்களில் ஒன்றான பரிபாடலில் 'மீ ப்பால் வணை துகில் போர்க்குநர்,
பிப்பால் வணை துகில் சிழப்பக் குழல் முறுக்குநர்' (10-79,80) எனவும், 'கொண்டிய
வண்டு கதுப்பின் கரலுத' (10-120) எனவும், 'கார்கொள் கந்தற் கதுப்பமைப் போரும்'
(12-15) எனவும், 'பன்மணம் மன்னு பின்னிருங் கந்தல்' (19-89) எனவும், 'புயல்புரண
கதுப்பகம் (கந்தல்) உளரிய வளியும்' (21-49) எனவும், 'காரணி கந்தல் கயற்கண்
கவிரிதழ்' (22-29) எனவும் பாவிசதை துப் பணை கந்தல் அழகு காட்டும் பாவலர்
நுகர்வுத் திறன் காண்கின்றோம்.

0000000000000000

'போதொடும் விரி கந்தல் பொலன் நறுங் கொடி அன்னார' (1-60) என்றும், 'பல்லிருங்
கந்தல் சின்மலர் அன்றியும்' (2-65) என்றும், 'தாழிருங் கந்தல் தயாள', 'வாரொலி
கந்தல்' (2-80,84) என்றும், 'மயிரிடுங் கந்தல் நய்யணி மறப்ப' (4-56) என்றும்,
'தாமரைச் சுவ்வாய்த், தண் அறல் கந்தல்' (4-74) என்றும், 'ஆரப் பரேயாற்று, மாரிக்
கந்தல்' (5-2) என்றும், 'நாறிருங் கந்தல் நலம்பறெ ஆட்டிப், புகையின் புலர்த்திய
பிமனெ கந்தல்' (6-79,80) என்றும், 'தளர்ந்த சாயல், தகமைனெ கந்தல்' (8-100)
என்றும், 'நறும்பல் கந்தல்' (10-39) என்றும், 'பொலங்கொடி மின்னின் புயல்
ஐங்கந்தல்' (11-109) என்றும், 'நறம்பல் கந்தல்', 'குறுநறிக் கந்தல்', 'கணவனொடும்
இருந்த மணமலி கந்தல்' (12- 3,23,46) என்றும், 'போதவிழ் புரிகுழல் பிங்கொடி!
நங்கை!', 'குறுநறிக் கந்தல்' (13-81,84) என்றும், 'விரமைலர் நீங்கா அவிர் அறல்
கந்தல்' (13-167) என்றும், 'புரிகுழல் மாதரப் புணரந்தோர்க்கு அல்லது', 'கரல்
தலகை கந்தல்' (14-37,87) என்றும், 'நாறைங் கந்தல்', 'தமேனெ கந்தல் சின்மலர்
பயெது' (15-97,133) என்றும், 'கரல் தலகை கந்தல், குலநைது பின் வீழ்' (30-38)
என்றும் பணை கந்தல் அழகும், பரமமையும் காட்டித் தீட்டிய ஐம்பரமும்
காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம், சரேன தம்பி இளங்கோவின் சநெ தமிழ்க்
காப்பியமாகும்.

000000 0000000000000000 000000 000000

சீன நாட்டு 'எக்ஸ் ஐஇ குய்யுபிங்' (Xie Qiuping) என்ற பெயர் கொண்ட பதினமூன்று (13) வயது நிரம்பிய பணை ஒருவர் 1973-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தன் கடிந்தலையை சிரமப்பட்டு நீளமாக வளரக்கத் தொடங்கினார். முப்புத்தொரு (31) ஆண்டுகளின் பின், 08-05-2004 அன்று இவரின் கடிந்தலையை அளந்து பார்த்த பொழுது அது 18 அடி 5.54 அங்குலம் (5.627 meter) நீளமாக வளர்ந்திருப்பதைக் கண்டு மிகவும் பரவசமடைந்தனர். இந்தப் பண்ணை நீண்ட கடிந்தலையை உலகச் சாதனையாகக் கின்னஸ் (Guinness) பொத்தகத்திலும் பதிவிறும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இக் கடிந்தலையைச் சீப்பினால் ஒரு முறை வாரி இழுத்துத் துப்புரவாக்கச் சூமார் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் தேவைப்பட்டதாம். இன்னும் இக் கடிந்தலையை ஒரு முறை கழுவி, உலர்த்துவதற்கும் ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) மணித்தியாலங்கள் செலவிடப்பட்டதாகவும் அறிகின்றோம். தன் உயரத்திலும் பாரக்கமன்று மடங்குகுமலே இக் கடிந்தல் வளர்ந்திருப்பது ஓர் அதிசயச் செயலெனலாம். நிறைவுரை

பணைகள் தம் கடிந்தலையைப் பணை, காத்து, வளர்த்து, சீவிச் சிங்காரித்து, நறுமணப்புகை காட்டி, மல்லிகையைப் பிச்சிபி என்றும் மணம் நாறும் வண்ணம் வதை திருப்பர். இதனாற்றான் சங்ககாலப் புலவர்களும் பணை கடிந்தல் நறுமணத்தில் மயங்கிப் பாவிசுதை துப்புரவசமடைந்தனர். அதேமணம் இன்றும் இரண்டாயிரத்து ஐந்துநூறு (2,500) ஆண்டுகள் கடந்த பின்பும் நம் மத்தியல் வீசி எம்மனைவரையும் மகிழ்வகைகின்றது. எம்மால், புலவர் பாணியில் பாட்டிசுக்கை முடியாவிட்டாலும் நாம் அந்த அற்புத மணத்தை நுகர்ந்து கொண்டு எம் வாழ்வியலை நடாத்தி எம்மினத்தையைப் பெருக்கி உலகை உய்வடையை உதவுகின்றோம்.

பணைகள் எல்லாரும் தமக்கு நீண்ட கடிந்தல் அமையவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பர். கன்னிப் பணைகள் தம் கடிந்தலையை வாரிச் சீவி நல்லணையைப் பிச்சிப்பின்னிவிட்டு அழகு பார்ப்பர். அடர்த்தியான கடிந்தலுள்ளோர் இரண்டு பின்னல் பின்னிவிட்டு மனம் குளிர்வர். இளம் பணைகள் தம் கடிந்தலால் கொண்டை போட்டுப் பிச்சிப்பின் புன்சிரிப்போடு மகிழ்வர். வயது வந்த பணைகள் தம் கடிந்தலால் குடும்பி போடுவர்.

சங்ககாலத்து ஒரு சில பணைகள் தமது கடிந்தலையை ஐந்து வகைப் பின்னலாகப் பின்னி மகிழ்ந்திருந்த செய்தியை மறே காட்டிய அகநானூறு (65-18, 123-6, 223-12,13), நற்றிணை (160-6), பதிற்றுப்பத்து (18-4) ஆகிய நூல்களில் பதித்து மகிழ்ந்தோம். தமது கடிந்தலையை ஐந்து பின்னலாகப் பின்னினர் என்றால் அவர் கடிந்தல்கள் மிக அடர்த்தி கொண்டனவாய் இருந்துள்ளமை புலனாகின்றது. இன்றைய நாளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பின்னல்கள் கொண்ட பணைகளைக் காண்கின்றோம். ஆனால் இன்று ஐந்து பின்னல்கள் உடைய பணைகளைக் கண்டிலமே.

பதினெட்டரை அடி (18½ feet) நீளம் கொண்ட ஒரு பண்ணை கடிந்தலுக்கு 2004-ஆம்

ஆண்டில் மிக நீண்ட கடிந்தலுக்கான உலகச் சாதனைப் பரிசு வழங்கப்பட்டதுக் கின்னஸ் பொத்தகத்திலும் பதிவாகியுள்ள மனமறே காட்டிய ஒரு அதிர்ச்சிச் செயலாகும். அதனால் பணக் குலத்தார் பெருமையடைகின்றனர். ஆனால் சங்க காலத்தில் இவ்வாறான அதிர் நீண்ட கடிந்தலு இருந்ததாகச் சங்க நூல்களில் ஒரு குறிப்பும் கிடக்கவில்லை.

இந்த நீண்ட ஆக்கத்தின் முடிதொட்டு அபிஈறாகப் பண்கள் பற்றியும் அவர் கடிந்தலு பற்றியும் நிறையப் பசேப்ட்டுள்ளதை எவரும் மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது. ஆனால் மறே காட்டிய விடயம் தொடர்பில் ஆண்களாகிய நாம் எங்கிருக்கிறோம் என்றொரு களே விளமலுமில்லை? பண்ணானவள் ஆண் அருகில் என்றும்; இணைந்திருப்பவள். ஆக்கித் தருபவள். ஆக்கி வடைப்பவள். அவன் நன்மை, தீமைகளில் பங்குறேப்பவள். சூய நலமற்றவள். தன் நலம் கருதாதவள். பிறர் நலம் கருதுபவள். பின் தபங்கி, முன் எழுப்பவள். கணவனே கண்கண்ட தயெவமனைத் துதிப்பவள்.

இவ்வாறான அதிசயப் பண்களின் கடிந்தலு பெருமையை, அதன் அழகும், அது பெற்ற உலகச் சாதனை போன்றவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டது எல்லாப் பண்களும் ஒன்றுக்கடிப் பெருவிழா எடுத்து, மடே அமதைத்து, ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்திருப்பதைக் கண்ணுற்ற இவர்களின் கணவர்தாரும் சாரி சாரியாக வந்து ஒன்றுசேர்ந்து மடே ஏறித்தம் மனவையர்களை அணைத்துக் கைகொடுத்துக் கடித்தும் ஆடி இன்புற்றிருந்த பாங்கு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இவ்வாறான ஒத்த கணவர் - மனவையர்களிடையே நிலவும் இன்ப உணர்வு அவர்கள் வாழ்வியலை ஓர் உன்னத நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பதில் ஐயுறவதே இரக்காதனெலாம்.

wijey@talktalk.net